

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a JUDr. Hany Pipkové ve věci

žalobce: **CZECH ADVANCED TRANSPORT s.r.o.**, IČ: 03801551, se sídlem Revoluční 1082/8, Praha 1

zastoupeného: Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Jungmannova 35/29, Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá určení, že kontrola provedená vůči žalobci Magistrátem hlavního města Prahy, odborem dopravních agend (dále též „kontrolní orgán“), která byla zahájena dne 20. 3. 2018 ve 21:47 hod., v místě: Stroupežnického 26, Praha 5 a ukončená posledním kontrolním úkonem dne 6. 4. 2018, a kterou formálně provedla Bc. J. H. při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě, přičemž byl o výsledku kontroly vypracován protokol o kontrole č. T/20180320/2/Ht ze dne 6. 4. 2018, byla nezákonná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2. Kontrola byla prováděná při výkonu státního odborného dozoru v silniční dopravě podle § 34 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů ve věci dodržování zákona v návaznosti na vyhlášku č. 478/2000 Sb., kterou se provádí zákon o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, při provozování taxislužby na území hl. m. Prahy.

3. Žalobce pokládá kontrolu za nezákonnou uskutečněnou v rozporu se zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), porušující práva žalobce. Žalobce s odkazem na konkrétní ustanovení kontrolního řádu dovozuje, že právní úprava dává pravomoc k provádění kontrol pouze kontrolním orgánům a nikomu jinému. Kontroly pak může provádět pouze fyzická osoba, kterou k tomu kontrolní orgán pověřil (kontrolující) a to za přesně daných zákonných podmínek. Kontrolní orgán může k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu za stanovených podmínek.

4. V případě kontroly žalobce neprováděl kontrolu v celém rozsahu kontrolující, ale kontrola, resp. její důležitá součást byla vykonávána přizvanými osobami, kterými byli M. L. R., R. I. Přizvané osoby plnily podle protokolu o kontrole úkony první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházejících předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě, jinak řečeno plnily úkony kontrolujících osob po dobu jízdy (prováděly kontrolní nákup a kontrolu vybavení vozidla). Přizvané osoby byly předem úkolovány kontrolním orgánem při plánování kontrolní činnosti, započaly kontrolu, prováděly část kontroly, a kontrolní orgán následně využil rovněž jejich záznamu z kontrolní jízdy jako nedílné přílohy k protokolu o kontrole.

5. Kontrola žalobce byla zahájena nástupem cestujících, přizvaných osob. Jednalo se tedy o první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházejících předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě. Z podstaty věci a z výsledku činnosti přizvaných osob se v případě této části kontroly jednalo mj. o provádění kontrolního nákupu (tzv. *utajený nákup*) ve smyslu § 8 písm. b) kontrolního řádu. Přizvané osoby provedly kontrolní nákup (tedy zaplatily jízdné přes aplikaci v telefonu), ale také zjišťovaly, zda vozidlo žalobce splňuje podmínky nutné k označování a vybavení vozidel taxislužby. Takové kontrolní úkony však podle názoru žalobce přizvané osoby provádět nemohly, protože k nim nejsou nadány zákonným zmocněním ani nejsou takové činnosti účelem institutu přizvané osoby.

6. Nad to se tyto osoby žalobci při kontrole neprokázaly žádným zákonným způsobem. Žalobce má za to, že přizvané osoby neměly žádné konkrétní pověření k přizvání ke konkrétní kontrole žalobce. Ve spise k provedené kontrole není žádné konkrétní pověření pro přizvané osoby k přizvání ke konkrétní kontrole provedené toho dne. Přizvaná osoba, musí mít k účasti na konkrétní kontrole konkrétní pověření a pověření od konkrétního kontrolního orgánu (zejména z důvodu toho, že jednotlivé kontrolní orgány působící v různých odvětvích státního dozoru musejí případně každý zvlášť pověřit přizvanou osobu k té které účasti na té které konkrétní odvětvové kontrole a na základě toho kterého zákonného zmocnění). Není možné se spokojit s obecným přizváním k neurčitému počtu kontrol, které nejsou ještě v době vydání pověření známy, nadto vydaným nepřislušným odvětvovým kontrolním orgánem bez odkazů na jednotlivá zákonná zmocnění. Takový postup kontrolního orgánu žalobce označil rovněž za nezákonný.

7. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Žalovaný nezpochybnil tvrzení žalobce, že k provedení kontrolní jízdy byly přizvány osoby M. L. R., R. I., má však za to, že využívání přizvané osoby k provádění kontrolních jízd není nezákonné, kontrolní řád naopak využití přizvaných osob při výkonu státního dozoru umožňuje. Skutečnost, že přizvané osoby před provedením kontrolní jízdy instruoval, žalovaný označil za zcela legitimní s ohledem na sledovaný účel a cíl kontroly. Jak žalovaný uvedl, kontrolní řád neukládá povinnost, aby první kontrolní úkon vykonal kontrolující, pokud má kontrolní orgán shromáždit všechny dostupné podklady pro rozhodnutí je součástí podkladů i záznam o kontrolní jízdě pořizený přizvanými osobami. Takový postup je i v souladu s § 51 odst. 1 správního řádu.

8. Z obsahu správního spisu se podává, že žalovaný pověřil dnem 2. 1. 2018 k účasti na kontrole přizvané osoby M. L. R., R. I. s tím, že přizvaná osoba je oprávněna provádět kontrolní jízdy vozidly taxislužby a sledovat plnění zákonných povinností řidiče vozidla. Podle záznamu z kontrolní jízdy byla dne 20. 3. 2018 objednaná jízda přes aplikaci UBER POP, k nástupu pověřených osob došlo v 21. 47 hod., v ulici Stroupežnického 26, jízda byla ukončena ve 21. 55 hod., v ulici Jungmannova 9. Kontrolováno bylo vozidlo tov. značky Ford Focus, reg. zn. x. Jak se podává z protokolu o kontrole č. T//20180320/2/Ht, kontrolovanou osobou byl žalovaný; kontrolující Bc. J. H. zjistila, že řidič vozidla J. F. provozuje taxislužbu pro dopravce – žalovaného, přičemž vozidlo nebylo označeno jako vozidlo taxislužby a řidič nepředložil požadované doklady – koncesi a oprávnění k podnikání. Žalobce byl s protokolem o kontrole taxislužby seznámen dne 16. 4. 2018, téhož dne vznesl námitky a to mimo jiné i ve vztahu ke skutečnosti, že kontrola nebyla prováděna kontrolující osobou, ale kontrolní úkony byly vykonávány přizvanými osobami. Dne 31. 5. 2018 pod č. j. MHMP 849350/2018 žalovaný oznámil žalobci, že je proti němu zahájeno řízení o přestupku.

9. Městský soud v Praze po právní stránce posoudil věc následujícím způsobem.

10. Podle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*

11. Podle § 3 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kontrolní orgán *může provádět před zahájením kontroly úkony, jejichž účelem je opatření podkladů pro posouzení, zda zahájit kontrolu.*

O úkonech podle odstavce 1 se pořídí záznam. Navazuje-li na tyto úkony kontrola, mohou sloužit skutečnosti takto získané jako podklad pro kontrolní zjištění.

12. Podle § 6 odst. 1 a odst. 2 kontrolního řádu *kontrolní orgán může k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu (dále jen „přizvaná osoba“).* *Kontrolní orgán vystaví přizvané osobě pověření a poučí přizvanou osobu o jejích právech a povinnostech při účasti na kontrole.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

13. Z obsahu kontrolního řádu je zřejmé, že při kontrole kontrolní orgán provádí řadu úkonů, jejichž cílem je zjištění, zda kontrolovaná osoba povinnosti vyplývající z právních předpisů či povinnosti, které jí byly na základě těchto předpisů uloženy, skutečně plní, aby prováděná kontrola byla efektivní, musí mít kontrolující orgán k tomu odpovídající nástroje. *Správní dozor je obecně chápán jako činnost, při které vykonavatel veřejné správy pozoruje chování nepodřízených subjektů a porovnává je s chováním žádoucím. Dozor se rozpadá do dvou fází – fáze zjišťování a hodnocení a fáze uplatnění opatření k nápravě nebo sankcí. V rámci první fáze dozorčí orgán neovlivňuje hmotněprávní postavení kontrolovaných subjektů, zatímco ve fázi druhé je tomu naopak, neboť příslušný orgán pomocí správních aktů ukládá povinnosti nebo jinak zasahuje do práv osob.* (cit. Hendrych, D. a kol.: Správní právo. Obecná část. 3. vydání. Praha, C.H.Beck 1998. str. 144).

14. Účast přizvané osoby musí být odůvodněna zájmem na dosažení účelu kontroly. Nejedná se však o úzké pojetí účelu kontroly jakožto konkrétní kontroly u dané kontrolované osoby, nýbrž o obecný účel kontrol, resp. kontrolní činnosti jako takové, k níž je kontrolní orgán zákonem zmocněn. K využití osob, které nejsou kontrolujícími osobami, se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Afs 104/2005-81, ve kterém uvedl, že *obzvláště efektivní kontrolu a případný následný postih nezákonného jednání lze provést právě s pomocí osob budících dojem cizinců nebo nejlépe s pomocí cizinců samotných, kteří s orgány provádějícími cenovou kontrolu spolupracují. Praxe, kdy kontrolní jízdu provedou externí pracovníci a jimi získané informace jsou použity ve správním řízení s osobou, již je porušení cenových předpisů kladeno za vinu, je (za předpokladu dodržení příslušných ustanovení správního řádu) v souladu se zájmem na dostatečném zjištění skutkového stavu věci. Informace získané touto cestou zásadně mohou být dostatečným podkladem pro uložení sankce podle zákona o cenách a obecně vzato je postup jejich získávání v souladu se základními principy správního řízení.*

15. Městský soud v Praze ve skutkově obdobné věci dospěl v rozsudku ze dne 26. 2. 2018, č. j. 11 A 169/2017 – 22 k podobnému závěru, když uvedl, že *„v projednávané věci bylo zajištění účasti pověřených přizvaných osob zcela na místě, neboť smyslem kontroly bylo zjištění objektivního skutkového stavu a takové informace mohly být zjištěny pouze za účasti osob, které nebyly žalobci známy jako osoba kontrolující. V kontrolním řádu nikde není stanoveno, že by přizvaná osoba mohla vykonávat svá práva vůči kontrolované osobě jen spolu s kontrolujícím, proto soud neshledal nezákonný postup, při kterém přizvané osoby prováděly kontrolní jízdu a při ní činily zjištění, ke kterým byly pověřeny. Z protokolu je patrné, že vlastní kontrolu prováděl kontrolující pracovník a to ještě za účasti Policie ČR a dalšího pracovníka Magistrátu. Nelze proto shledat důvodným ani tvrzení žalobce, že přizvané osoby nemohly provádět kontrolní jízdu a kontrolní nákup, protože tyto úkony mohl vykonávat pouze kontrolující. Jak již soud výše uvedl, k provedení dostatečně efektivní kontroly slouží právě možnost využití pověřených osob, které nejsou kontrolovanému známy, v důsledku čehož lze předpokládat, že kontrolovaná osoba o prováděné kontrole nebude vědět a zjištění budou zcela objektivní.“* Městský soud v Praze došel k obdobnému závěru též v rozsudku ze dne 4. dubna 2018, č. j. 3 A 177/2017 – 22, ze dne 4. dubna 2018, č. j. 3 A 175/2017 – 22, ze dne 4. dubna 2018, č. j. 3 A 176/2017 – 22 a ze dne 21. května 2018, č. j. 8A 39/2018-22.

16. Soud v projednávané věci dospěl k závěru, že institut přizvané osoby byl v daném případě nezbytným krokem pro zjištění skutečného stavu věci a dosažení účelu kontroly.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Zákonná úprava nevylučuje, aby pověření přízvané osoby bylo učiněno způsobem, jaký použil žalovaný tedy pověřením k provádění kontrolních jízd. K nezákonnému zásahu do práv žalobce nedošlo a žalobu proto soud jako nedůvodnou zamítl.

17. O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 24. července 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.